

www.ketab.ir
یادوارهای برای بردگان سیاه آفریقا

محمد هادی ضرابی

فهرست مطالب

۱۱.....	به جای مقدمه
۱۳.....	سرود سرزمین
۱۹.....	شکوه زندگی
۲۳.....	یورش
۳۳.....	وداع
۳۹.....	کوچ
۴۵.....	بدرود آفریقا
۵۵.....	دروازه جهنم
۶۵.....	زندان بزرگ
۷۷.....	نیرنگ
۹۱.....	بازار برده فروشان
۱۰۱.....	خروش خون
۱۱۳.....	ضرورت کشتار
۱۱۹.....	خونریزی و سرکوب
۱۲۷.....	رستاخیز و خونخواهی

دفتر شعری که پیش روی شما قرار دارد، بازخوانی یک خاطره‌ی تاریخی نیست. بازگشایی شتاب زده‌ی دل‌نوشته‌های یک وقایع نگار هم نبوده، نگاهی آکنده از هیجان و واکنشی سرشار از احساسات بر اوراق به خون نشسته‌ی زندگی بخشی از مردمان گیتی، در دوران‌های بسیار دور، نیز نمی‌باشد.

فراز و فرودها و اساس این داستان واره، معطوف به برداشتی صادقانه و روایتی واقع‌گرا از چند و چون رخداد‌های به وجود آمده برای خیل بی‌شماری از هم‌نوعان ما در سرزمین‌هایی است که جلوه‌های خیره‌کننده بردگی، بهره‌کشی و تبعیض نژادی، در چند قرن اخیر، با تار و پود تاریخ، فرهنگ، ادبیات و جغرافیای سیاسی آن‌ها به گونه‌ای شگفت‌آور، گره خورده است. این شعر، بازتابی ماندگار از تاریک‌خانه‌ی زمان به سوی آیندگان، و فریادی مظلومانه از گلوی سیاه‌پوستانی است که سنگین‌ترین و سهمگین‌ترین بی‌عدالتی‌ها و وحشیانه‌ترین کشتارهای فرزندان این سیاره خاکی بر آن‌ها روا داشته شده است.

این یادواره، طنینی است کوبنده برای فردانیان، تا عمق و گستره‌ی انحرافات بنیادین عصیان‌گرانی از کاروان انسان‌ها، که بر اصول اخلاقی و مبانی انسانیت شوریده‌اند را، مشاهده و تحلیل نمایند.

... و اما، اگر سیاهان را به‌عنوان نماد شاخص و بارز این واقعیت تلخ بدانیم، با اطمینان می‌توان گفت که؛ وجود ردپای فجایعی مشابه و شاید هم دردناک‌تر، در دیگر سرزمین‌ها، دور از ذهن نخواهند بود.

آوردگاه و میدان پیکارهای ناجوانمردانه، بین قوی و ضعیف در زیست‌گاه‌های کوچک و بزرگ روی زمین، تصویر آشنایی برای امروزیان می‌باشد که امید است در آینده‌های دور و نزدیک، هرگز نظاره‌گر تکرار این حوادث ویرانگر و دهشت‌آفرین نبوده و تاریخ عصر و زمانه آن‌ها- ماهیتاً- براساس محوریت مصالح نوع انسان و بالندگی تمامی نژادها، ملت‌ها و قومیت‌ها به نگارش درآید.

کوتاه سخن اینکه؛ این شعر ترانه‌ای محزون است در فضای نامحدود هنجارشکنی‌ها و ناملایمات تحمّل‌ناپذیر انسان‌هایی که از هویت تهی گردیدند. شخصیت و ارزش‌های آن‌ها لگدمال شدند و لذت شادی، خنده و نیک‌بختی را به مانند آرزوهایی دست نیافتنی، با خود به گورستان‌ها بردند.

... و سرانجام کابوسی‌ست برای ستمگران امروز و فردای جوامع بشری، که خالق تاریکی‌ها هستند. و پیامی‌ست برای آزاداندیشان کاروان زندگی، که برپا دارندگان مشعل آگاهی و آزادی ملت‌ها خواهند بود.